

OSTATNIA NADZIEJA

sł. i muz. ks. Lech. Gralak

ad libitum

1. Chmu-ry się kle - bią nad Pol-ską kra - i - ną stra - sząc zło - wro - go czar - ny - mi bar - wa - mi,
cóż się Oj - czyz - no z To - bą znów sta - ło, że wróg Cię tak ką - sa i gry - zie zę - ba - mi do
ko - go pój - dzie - my, my bied - ne dzia - ki, stru - dze - ni miesz - kań - cy zne - ka - nej Oj - czy - zny, do
ko - go pój - dzie - my, jak nie do Mat - ki by le - czyć zbo - la - ła, ot - war - te
a tempo
bli - zny _____ Ref. Tyl - ko Ma - ry - ja _____ o twa - rzy po - cię - tej _____
nig - dy ni - ko - go _____ precz nie od - rzu - ci, _____ Tyl - ko Ma - ry - ja _____
z Gó - ry Swej Świę - tej _____ przy - mie _____ każ - de - go, _____ kto do Niej się zwró - ci.

2. Czyż nie dość cierpienia spłynęło w historii
na ojców i matki zbolelej tej ziemi,
czyż nie dość jej kajdan i mroków wieszania,
że znowu wróg Polskę w pustynię zamienia.
Do kogo pójdziemy my biedne dziatki
strudzeni mieszkańcy znekanej Ojczyzny,
Do kogo pójdziemy, jak nie do Matki,
by leczyć zbolełe, otwarte blizny.

Ref. Tylko Maryja...